

BERRUGUES VÍRIQUES

Definició.

Les berrugues víriques són la conseqüència d'una infecció vírica de la pell per alguns tipus del virus del papil·loma humà (VPH). La infecció de la part més superficial de la pell (epidermis) fa que aquesta capa s'engruixeixi i que les lesions adoptin un aspecte freqüentment sobrelevat i raspós (berrugós). Solen ser lesions indolores, de pocs mil·límetres a 1 cm de diàmetre, úniques o múltiples, que ocasionen als pacients fonamentalment una molèstia estètica. Les berrugues poden augmentar de mida o número (per un fenomen d'autoinoculació o autocontagi), o inclús donar símptomes dolorosos (especialment aquelles lesions localitzades a les plantes dels peus -berrugues plantars-).

Subtipus de berrugues víriques.

- Berrugues vulgars: Son lesions sobrelevades (pàpules), del color de la pell i de superfície berrugosa. Poden ser úniques o múltiples. S'observen freqüentment a l'edat infantil. Es localitzen sovint a les mans o a les extremitats, encara que poden aparèixer a qualsevol part del cos.
- Berrugues periungueals. Son berrugues vulgars localitzades al voltant o sota de les ungles. Donen lloc, per la seva localització, a dificultats en el tractament.
- Berrugues filiformes. D'aspecte allargat, solen localitzar-se a la cara. Sovint es veuen a homes on existeix un autocontagi per el traumatisme diari de l'afaitat.
- Berrugues planes. Son lesions molt poc sobrelevades (planes), de pocs mil·límetres de diàmetre, habitualment múltiples. S'observen sovint a la cara i dors de mans a nens i gent jove.
- Berrugues plantars. Es localitzen a les plantes dels peus. Com a conseqüència de la pressió del pes del cos son lesions planes, no sobrelevades. Sovint es confonen amb durícies o ulls de poll. En ocupar un espai, poden ser doloroses al tacte i al caminar. Poden ser múltiples o inclús adoptar un aspecte en "empedrat" (berrugues en mosaic).
- Berrugues genitals o condilomes acuminats. Apareixen a la regió púbica, òrgans genitals (penis i vulva), regió perianal o intragenital. Constitueixen una infecció de transmissió sexual.

Causes i factors de risc.

Les berrugues víriques estan causades per la proliferació a la pell i/o mucoses del virus del papil·loma humà (VPH).

Aquest virus es divideix, a la vegada, en diferents subtipus (serotips). El VPH sovint pot arribar a la superfície de la pell, però només en un percentatge reduït de casos prolifera i dona lloc a la formació de berrugues. Habitualment això succeeix quan les defenses naturals en front d'aquest virus per part del pacient disminueixen o no actuen. Per aquest motiu, al cap d'un temps (sovint abans d'un o dos anys), quan l'organisme adquireix la immunitat necessària per a destruir el virus, les berrugues víriques desapareixen espontàniament (sense cap tractament).

El grau de contagiositat de les berrugues és variable. Quan un individu presenta una berruga vulgar, existeix la tendència que apareixi més d'una lesió en el mateix pacient (ja que el sistema de defensa no reconeixen la infecció). Les berrugues genitals son especialment contagioses i precisen d'una prevenció adequada (veure Malalties de Transmissió Sexual)

Diagnòstic.

Sovint, entre la població general, es confon el concepte de berruga vírica amb altres lesions sobrelevades que apareixen a la pell i que no corresponen realment a berrugues víriques. El metge de família habitualment pot diagnosticar i tractar la majoria de les berrugues víriques. Malgrat que a les farmàcies es poden aconseguir diferents preparats antiberrugues (líquids, pegats, aplicació de fred) es recomana que un metge confirmi el diagnòstic abans de començar a utilitzar-los (molts d'aquests tractaments son irritants).

Tractament.

La gran majoria de tractaments de les berrugues víriques consisteixen en la seva destrucció mitjançant diferents sistemes: mètodes químics (líquids, pegats preparats i formulats), mètodes físics (crioteràpia amb nitrogen líquid, laserteràpia) o quirúrgics (electrocoagulació i curetatge, extirpació). No existeix cap tractament efectiu en un 100%. Cal una certa prudència en el tractament de les berrugues plantars, recomanant-se aplicació de preparats tòpics, per tal d'evitar la formació de cicatrius residuals que poden ocasionar molèsties. És especialment important consultar al dermatòleg quan les berrugues son grans o múltiples, així quan afecten àrees especialment delicades (cara, regió genital, dits , etc.). Les berrugues genitals a dones obliguen a realitzar una exploració ginecològica completa.